

A Fővárosi Ítéltábla a Dulin Ügyvédi Iroda (fél címe 1, eljáró ügyvéd: dr. Dulin Zsolt) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, a Z. Tóth Ügyvédi Iroda (fél címe 2., eljáró ügyvéd: dr. Z. Tóth Katalin) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. április 29. napján meghozott 70.P.21.778/2016/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II. rendű alperes által szerkesztett ... 2016. március 17-i számában „A péknek nincs szaga” címmel cikk jelent meg. A cikk arra kereste a választ, hogy kik állhatnak a ... országok felé a letelepedési kötvény forgalmazást végző, ...i bejegyzésű ... cég mögött. Üzleti kapcsolatokat, céges adatokat, postai címeket vizsgálva és elemezve arra a következtetésre jutott a szerző, hogy a cég felperes és ... kör infrastruktúráját és embereit használja a letelepedési kötvény értékesítésével kapcsolatos üzleti tevékenységéhez.

A felperes kereseti kérelmében az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni a II. rendű alperest: „Egykori ... kedvencek a letelepedési kötvény üzletben” címmel és „A péknek nincs szaga” alcímmel megjelent cikkben valótlanul, megalapozatlanul állítottuk, illetve híreszteltük, hogy felperes az ...ok magyarországi bevándoroltatásához infrastruktúrát biztosít, a letelepedési biznisz egyik főszereplője, valamint hogy a ... valójában a ... kör infrastruktúráját és embereit használja a letelepedési kötvény bizniszhez. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve nem biztosít infrastruktúrát az ...ok magyarországi bevándoroltatásához, a letelepedési biznisznek nem szereplője, és nem biztosít infrastruktúrát és embert a ... részére a letelepedési kötvény bizniszhez.”

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a cikkben felsorolt tények külön-külön valóságok, és azok, továbbá az alperesek érdemi ellenkérelmében felhozott további tények összességében alátámasztják azt a véleménynyilvánításnak minősülő következtetést, mely szerint a felperes ...vel együtt a ... Kft. mögött álló magánszemélyek egyike.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 25.400 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése, a Pp. 343. § (1) bekezdése, a PK 12. számú állásfoglalására alapította. Kiemelte, hogy a PK 12. számú állásfoglalás értelmében a kifogásolt kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A cikk teljes tartalmát vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy mindhárom a felperes által a helyreigazítási kérelemben kifogásolt állításával összességében azt közölte az olvasókkal, hogy a magyar letelepedési kötvény-bizniszben érdekelt ..., illetve a ... Kft. mögötti személyi körnek tagja a felperes, illetve a vele szoros kapcsolatban álló

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint bár a kifogásolt állítások különböző közhiteles nyilvántartásokból, interneten elérhető adatokból levont következtetések, mégsem tekinthetők véleménynyilvánításnak. Kifejtette, hogy a tényállítás és az értékképlet elhatárolása a bizonyíthatósági tesztel történhet. Amennyiben a kijelentés az objektív bizonyíthatóság tesztjén nem megy át, akkor véleménynyilvánításnak minősül abban az esetben is, ha látszólagosan tényállításként hangzik el (BDT.2012.2653, 13/2014. (IV. 18.) AB határozat). Arra a következtetésre jutott, hogy az az állítás, miszerint a felperes az egyik magánszemély, aki a ... , illetve ... Kft. mögött áll, akkor is tényállításnak minősül, ha következtetés útján jutott el idáig a II. rendű alperes, miután ezen körülmény elvileg objektíve bizonyítható vagy cáfolható - legfeljebb a bizonyítása nehézségekbe ütközik, vagy csak közvetetten lehetséges.

Érdemben vizsgálta ezért, hogy a II. rendű alperes az általa felsorakoztatott bizonyítékok alapján megalapozottan állíthatta-e az újságcikkben, hogy a felperes a letelepedési kötvény üzlettel a cikkben írt szoros kapcsolatban áll.

Kiemelte, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatával egyezően az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozataiban kifejtette, hogy a közügyeket érintő, ámde utóbb hamisnak bizonyult tényállításokat is oltalmazza a véleménynyilvánítási szabadság, ha aényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt, azaz a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Ezért azt kellett vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak, hogy a II. rendű alperes által a felperes érintettségének alátámasztásával kapcsolatban felhozott tények a valóságnak megfelelnek-e, és azok összegyűjtése, illetve logikai sorrendbe kapcsolása során a II. rendű alperes jóhiszeműen és az újságíró szakma szabályainak megfelelően járt-e el. Részletesen vizsgálta ezért a cikkben foglaltak alátámasztásául felhozott tényeket.

Abból indult ki, hogy a tények lényegi eleme szerint a felperes szoros üzleti kapcsolatban áll elsősorban ...vel, aki a cikk állításai szerint a ... Kft. és a ... mögött álló másik magánszemély, illetve mindketten kapcsolatban állnak ...nal, aki a ... Kft. ügyvezetője.

Értékelte az alperesi bizonyítékokkal alátámasztott tényeket, az alperesek által becsatolt okiratok alapján megállapította, hogy az általuk hivatkozott adatok a valóságnak megfelelnek. Mindezek alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes ...t és ...t és ezen személyeken keresztül a felperest és a ... Kft.-t, illetőleg a ... összekapcsoló tényezők az alperesi előadásnak megfelelően fennállnak. Erre tekintettel a II. rendű alperes a felperes és a ... Kft. és ... kapcsolatára

vonatkozó következtetéseit jogosult volt közzétenni akkor is, ha azok utóbb esetlegesen valótlannak bizonyulnának. Miután megállapítható, hogy a kapcsolat felderítése és igazolása, valamint az olvasókkal ismertetése során a II. rendű alperes jóhiszeműen és az újságírói szakma szabályainak megfelelően járt el, a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesek kereset szerinti marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem ténybeli alapját tévesen értelmezte, ezért nem a bizonyítandó tényeket vizsgálta és téves következtetésre jutott. A kifogásolt mondatoknak nem az a jelentéstartalma, hogy a felpereshez és üzleti partneréhez köthető vállalkozások és a ... között személyi összefüggések mutathatóak ki, hanem az, hogy a felperes infrastruktúrát és személyeket biztosít, amiket a ... egy meghatározott tevékenységhez használ. A fentiekre tekintettel nem a személyi összefüggéseket kellett volna vizsgálni, hanem azt, hogy a felperes biztosít-e infrastruktúrát ...ok magyarországi bevándoroltatásához, illetve a ... felperes személyi és/vagy tárgyi infrastruktúráját használja-e a letelepedési kötvény-bizniszhez.

Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt állítások tényállítások, és mivel célzatos magatartást fejeznek ki, ezért az alperesnek nem csak azt kellett volna bizonyítania, hogy vannak-e személyi és tárgyi összefüggések, hanem a tényállításoknak megfelelő pontossággal azt is, hogy azokat felperes infrastruktúrájaként használják, illetve letelepedési kötvényekhez, ...ok magyarországi bevándoroltatásához biztosítja. Érvelése szerint az infrastruktúra használathoz engedélyre van szükség, így azt is kellene vizsgálni, hogy a használati engedély megállapodás amennyiben lenne ilyen, mire terjed ki, a letelepedési kötvény-bizniszre kiterjedt-e, illetve hogy valóban arra használja-e felperes infrastruktúráját a

Álláspontja szerint még ha vannak is közös személyek, székhelyek, ez nem jelenti azt és nem bizonyítja, hogy egymás infrastruktúráját használnák a cégek, de még az sincs bizonyítva, hogy üzleti viszonyban lenne egymással felperes és a ..., ez az üzleti kapcsolat éppen a letelepedési kötvény-bizniszre vonatkozna.

Csatolta a ... angol nyelvű nyilatkozatát és annak egyszerű fordításának másolatát, amelyben a cég törvényes képviselője azt állítja, hogy a cég semmilyen kapcsolatban nem áll ...vel, ebből adódik, hogy a felperessel sem.

Utalt arra, hogy a ... Kft. és a ... két különálló jogi személy. A letelepedési kötvény forgalmazására a ... kapott engedélyt, amelynek képviselője nem Az pedig logikus, hogy mivel a ... tulajdonában áll a ... Kft., annak infrastruktúráját, magyarországi címét, ügyvezetőjét használja, hiszen magyarországi letelepedéshez árulja a kötvényeket, ezért kell neki egy magyarországi bázis is. A felperesnek arra nem lehet ráhatása, hogy a ... Kft. mit szolgáltat a tulajdonosának.

Előadta, hogy a cikkben, illetve az ítéletben szereplő ingatlanokhoz semmi köze nincs, az hogy ... tulajdonosa volt az ingatlanoknak, irreleváns, mert a cikk megjelenésének időpontjában lévő állapotokat kell vizsgálni.

Tekintettel arra, hogy ... a ... Kft.-nek az ügyvezetője, nem a ...-nek, ezért a személye szintén irreleváns a jelen ügyben.

Az alperesek nem bizonyították, hogy at használná a letelepedési kötvény-bizniszhez. Irreleváns tehát, hogy a ... Kft. és a ... pékséget üzemeltető kft. székhelye megegyezik. Ez a viszony a pékséggel kapcsolatos viszony, nem pedig a letelepedési bizniszben való együttműködés.

Ugyanígy irreleváns az ítéletben megjelölt cégek elektronikus elérhetőségének azonossága, mert egy kézbesítési megbízott, és annak e-mail elérhetősége révén még nem köthetők össze a cégek. Hivatkozott arra, hogy egy kézbesítési megbízott több személynek nyújt szolgáltatást; a felperes és ... nincsenek semmilyen viszonyban egymással és nevezett nem rendelkezik a megjelölt e-mail címmel.

... személyét is irrelevánsnak minősítette, mivel ő egy trustee, több személy számára nyújt

szolgáltatást. Irreleváns továbbá a jelen ügyben a ...i cím is. A ...i címhez a felperesnek semmi köze, nem tulajdonosa az ingatlanoknak és nincs felette rendelkezési joga, másrészt ezen cím nem bizonyítja, hogy felperes az ...ok magyarországi bevándoroltatásához infrastruktúrát biztosítana. A ...i székhely sem ..., sem az ő valamelyik cégének tulajdonában nem áll, nincs rendelkezési joguk felette, hogy azt infrastruktúráként biztosítsák más személyeknek.

... a ... pékség ...iai értékesítője, azonban nem felperes embere, annyi kapcsolat van közöttük, hogy a ...et üzemeltető kft.-nek egyik ügyvezetője a felperes. Ez még nem jelenti azt, hogy ráhatása van arra, hogy ... mit vállal el. Az, hogy a ... tulajdonában álló cég ügyvezetője, nem bizonyítja az infrastruktúrát, sem azt, hogy a ... mire használja ...t. Nem felperes embereként használja, felperes ehhez nem járult hozzá. Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Kiemelték, hogy tényyszerű adatokból, közhiteles nyilvántartásokból nyerhető adatokból, okszerű következtetésre jutott az újságíró a cikkében, ezért a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a véleménynyilvánítása kapcsán helyreigazításnak nincs helye. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre bocsátott tényekből helyes következtetéseket vont le.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a másodfokú bíróság a döntésével, túlnyomórészt annak jogi indokaival is - az alábbi kisebb pontosítással - egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kifogásolt közlés nem tartalmaz közvetlenül a felperes személyére vonatkozó konkrét közlést, hanem egy bizonyos személyi kör kapcsán tesz a cikk megállapításokat, amelyhez a felperest is sorolja.

A PK 12. számú állásfoglalásra tekintettel véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat sajtóhelyreigazítás alapja nem lehet. A sérelmezett kitételeket, azok tényállítás vagy vélemény jellegét nem önmagukban, a szövegkörnyezetükből kiragadva, hanem a cikk egészét figyelembe véve kellett vizsgálni, figyelemmel kellett lenni a kialakult közfelfogásra, az átlagolvasó értelmezésére.

A cikk egészét tekintve azzal foglalkozik, hogy a letelepedési kötvények forgalmazásával foglalkozó ... mögött kik lehetnek a háttérben, kik lehetnek közvetve a valódi haszonhúzóik a ...i ügyvezető helyett, milyen személyeket és infrastruktúrát használnak. A cikkben szereplő ingatlanokra, cégekre vonatkozó részek a ... és ..., a közös üzletekre, a pékségre vonatkozó részek ... és a felperes közötti kapcsolatot alátámasztó információkat mutatják be. A ... Kft. (... Kft.) ügyvezetőjére és a pékségre, az ingatlanon bejegyzett cégekre vonatkozó részek a felperes cégében értékesítés irányítójaként dolgozó személy, valamint a ... és ... közötti kapcsolatra utaló adatokat jelenítik meg. Végül szó esik a cikkben a többi letelepedési kötvény forgalmazásában érdekelt céghez kötött, kormánypárthoz közeli személyhez fűződő felperesi kapcsolatot alátámasztó Facebook profilokból kinyert információkról.

A kifogásolt azon részletek, miszerint a felperes és ... biztosítják az infrastruktúrát és a személyeket ...ok bevándorlásához, a letelepedési kötvény üzeméhez ezeket használja a ..., a cikk egészére figyelemmel, a cikkben felsorolt tények alapján logikailag levezetett következtetésként, a közölt tényekből levont következtetés eredményeként jelennek meg, ami helyreigazítás tárgya önmagában nem lehet.

Az elsőfokú bíróság tévesen választotta azt a kiindulópontot, hogy sérelmezett közlés tényállítás, abban az esetben is, ha annak alapja következtetés. Elsősorban azt kellett áttekinteni, hogy milyen tényeket sorakoztatott fel az alperes, majd annak vizsgálatát kellett elvégezni, hogy a tények a valóságnak megfelelőek-e. Ezt követően dönthető el, hogy a sérelmezett közlés bizonyosan tényállítás, vagy a véleménynyilvánításhoz közelebb eső következtetés. Az elsőfokú bíróság végkövetkeztetése lényegében ez volt (ítélet; 7. oldal „negyedik bekezdés”).

A felperes alaptalanul kifogásolta, hogy a cikkben szereplő közléseket a tényállítások pontosságával nem bizonyította az alperes, csak személyi, tárgyi összefüggéseket tárt fel és, nem folytatott le bizonyítást arra, hogy a felperes célzatosan bocsát-e a ... rendelkezésére személyeket vagy infrastruktúrát, adott-e ezek igénybevételére, illetve használatára engedélyt. A cikk egyebekben nem állította azt, hogy a felperes maga biztosította volna az infrastruktúrát és a személyeket a ... működéséhez.

A másodfokú bíróság rámutat ennek kapcsán arra is, hogy az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában kiemelte, miszerint önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is kifejezhetnek véleményt. A perbeli esetben a cikkben közölt tényekből logikailag levont következtetésként jelenik meg a kifogásolt tartalom, nem a következtetés helyessége, hanem az annak alapjául szolgáló tények valósága képezhette ezért vizsgálat tárgyát.

Az elsőfokú bíróság ennél fogva helyesen vizsgálta, hogy az alperesi következtetéseknek volt-e ténybeli alapja. A bizonyítékokat részletesen értékelve állapította meg a cikkben szereplő következtetés alapját adó cégekre, székhelyekre, ingatlanokra, személyekre vonatkozó tényeket, illetve az ezeket kiegészítő - az alperesi következtetés okszerűségét megerősítő - az eljárásban beszerzett bizonyítékokon alapuló további tényeket.

Ezekből a tényekből - függetlenül a következtetés helyességétől - okszerűen lehetett következtetni arra, hogy ... cégei és a ... Kft., valamint a felperesnél értékesítési vezető ... - pékségtől független - cége közös ingatlant, közös infrastruktúrát használ.

Azonos volt több, ... ügyvezetése alatt álló cégben, valamint a ... Kft-ben is a külföldi tagok képviselője, (aki a felperes fellebbezési nyilatkozata szerint is egy trustee,) a kézbesítési megbízott, az elektronikus elérhetőség és a külföldi tagok külföldi székhelye, ügyvezetője. Mindez elsősorban ...hoz köthető személyekre, immateriális infrastruktúra közös használatára engedett következtetni. Ugyanakkor ... a felperes ügyvezetése alatt működő pékséget üzemeltető ... Kft. korábbi ügyvezetője volt, jelenleg ugyanitt export igazgató, ..., aki a ... Kft. ügyvezetője az ... Kft. által üzemeltetett pékség termékeinek ...iai terjesztéséért felelős személy. A felperes pedig letelepedési kötvényekkel foglalkozó más társaságokhoz köthető politikussal egy partifotón szerepel. Ezen kapcsolatokból okszerű következtetés vonható le felperes és ... üzleti együttműködésére a ... kapcsán, valamint arra, hogy ők biztosítják a működtetéshez szükséges személyeket, az immateriális infrastruktúrát is.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az elektronikus elérhetőség és a kézbesítési megbízott személyének azonossága önmagában semmilyen következtetés levonására nem alkalmas, ugyanakkor itt ugyanazon elektronikus elérhetőség, illetve kézbesítési megbízott ugyanazon személyekhez, ...hez, a felperes cégében dolgozó ..., illetve ...nal kapcsolatos cégekhez voltak köthetőek. A ... fellebbezéshez csatolt nyilatkozatát, mely szerint semmi köze ...hez, aggályossá tették az elsőfokú bíróság által megállapított, cégekkel kapcsolatos székhely adatai és az ingatlanok tulajdoni viszonyai.

Alapítván hivatkozott a felperes fentiek alapján az elsőfokú bíróság által értékelt személyek, kapcsolatok, tulajdonviszonyok irrelevanciájára. A fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az egyes tények külön-külön valóban nem feltétlenül elegendőek annak megállapításához, hogy a felperes és ... a ... működtetéséhez az infrastruktúrát közösen használják. Összességükben, a cégháló és az azonosságok azonban az elsőfokú bíróság által is kifejtett logikus következtetés levonására adtak alapot.

A felperesnek azon érvelése egyebekben, hogy bizonyítatlan, miszerint at használná a letelepedési kötvény-bizniszhez ellentmondott annak a fellebbezési hivatkozásának, hogy a ... Kft-re - melynek ügyvezetője ... - a ...nek magyarországi bázisként van szüksége, mivel magyarországi letelepedéshez árulja a kötvényeket. A ...vel folytatott - több kapcsolattal alátámasztott - közös üzleti tevékenységre figyelemmel, egyéb cáfoló adat hiányában okszerű volt annak feltételezése is, hogy a felperes tud az általa vezetett cég egyik országra irányuló terjesztésért felelős vezetőjének, más cégben betöltött ügyvezetői pozíciójáról.

Fenti peradatok alapján, a következtetés okszerűségét nyilvánvalóan cáfoló bizonyíték hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdés alapján helyreigazításnak nem volt helye.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalva annak a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján a fentiek figyelembe vétele mellett túlnyomórészt helyes indokaira is.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az I. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. október 14.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró